

Την προσοχή σας παρακαλώ!

Επειδή τα ξέρω όλα- δεν χρειάζεται να το καυχηθώ, Ελληνίδα είμαι, και οι Έλληνες, ως γνωστόν, τα κάναμε όλα πρώτοι, είμαστε παντογνώστες και οι καλύτεροι- και βαριέμαι μέσα στον Δεκαπενταύγουστο να κάθομαι, λέω τις επόμενες μέρες να καθοδηγήσω έναν καρδιοχειρουργό σε επέμβαση ανοιχτής καρδιάς.

Αν δεν γίνει επέμβαση ανοιχτής καρδιάς το ερχόμενο τριήμερο, μπορώ να διασκεδάσω την ανία μου συνδυάζοντας το επάγγελμα του πληροφορικού και του στρατιωτικού και κηρύσσοντας ηλεκτρονικό πόλεμο στη Μπαροτσελοχία (για να μην σας αποκαλύψω τον αληθινό στόχο).

Ή, έστω, να κάνω αλλαγές στη σκηνοθεσία του Γιάννη Κακλέα στους «Βατράχους» του Αριστοφάνη που μπορεί να είναι πολύ καλή, αλλά το καλό είναι ο εχθρός του καλύτερου.

Αυτά και άλλα μπορώ να κάνω με μεγαλύτερη γνώση και μεγαλύτερη επιτυχία από ό,τι ένας καρδιοχειρουργός, ένας πληροφορικός, ένας στρατηγός, ένας σκηνοθέτης. Συν ότι θα μπορούσα να οργανώσω καλύτερα από το Φερνάντο Σάντος την Εθνική και να βάλω το γκολ που έπαιζε ο Πως-το- λένε σε περίπτωση που έπαιζα στη θέση του.

Θα μου πείτε τώρα, πώς θα τα κάνεις όλα αυτά; Στη φαντασία μου, θα απαντήσω, που είναι ισχυρότερη από κάθε πραγματικότητα. Κάθε Έλληνας που σέβεται τον εαυτό του δεν έχει συναγωνισμό σε ό,τι κι αν αποφασίσει να κάνει. Το ξέρει δεν το ξέρει.

Και τώρα που ελπίζω ότι συγκέντρωσα την προσοχή σας, διαβάστε, παρακαλώ και κάτι σοβαρό. Πάντοτε στο ίδιο πλαίσιο.

Εδώ και ένα χρόνο, η τοπική εφορεία Αρχαιοτήτων σκάβει συστηματικά στον τύμβο Καστά της Αμφίπολης, όπου έχει εντοπίσει θαμμένο (ΘΑΜΜΕΝΟ) Μακεδονικό τάφο. Οι επιστήμονες τον χρονολογούν στα 325- 300 π.Χ. και εικάζουν ότι σχετίζεται με κάποιο τρόπο με τον Μέγα Αλέξανδρο, την οικογένειά του ή κάποιον από τους Εταίρους (τους άρχοντες- ιππείς που είχε γύρω του από παιδί και ήταν στρατιωτικά στελέχη στην εκστρατεία του κατά των Περσών). Επειδή όμως οι Ελληναράδες τα ξέρουν όλα (και είναι έτοιμοι να ερμηνεύσουν κατά το δοκούν ή και να παραχαράξουν την Ιστορία, άσε πια την ταπεινότερή της Αρχαιολογία) από πέρσι μέχρι φέτος και ιδιαίτερα τις τελευταίες ημέρες, ένα κάρο σάιτ, μπλογκ και ανυπόληπτες ιστοσελίδες επιμένουν ότι είναι ο τάφος του Αλέξανδρου.

Για να μη ξεχάσουμε τα όσα διδαχθήκαμε στα μαθήματα αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο, τονίζεται ότι:

Πρώτα σκάβουμε

Μετά ανοίγουμε τους κλειστούς χώρους

Μετά καταγράφουμε σχεδιάζουμε και φωτογραφίζουμε τα ευρήματα

Τέλος, βγάζουμε τα πρώτα συμπεράσματα- ακολουθεί πολύχρονη μελέτη για τα οριστικά.

Προς το παρόν οι αρχαιολόγοι είναι έξω από τη Θύρα του τάφου που φαίνεται να είναι μακεδονικός- έστω και σε υβριδική μορφή. Πρέπει να διαλύσουν ανασκαφικά (πέτρα-πέτρα αφαίρεση, αποτύπωση, μεταφορά) τον τοίχο που έχει χτιστεί για προφύλαξη του τάφου, να ανοίξουν την πόρτα και να μπουν μέσα.

Εκεί, αν ο τάφος είναι άθικτος, δεν έχουν πέσει δηλαδή μέσα τόνοι χώματος από αυτά που σκέπαζαν τον ίδιο και τον τύμβο, θα δοθεί μια πρώτη εικόνα στους ειδικούς.

Εάν και εφόσον δεν έχει συληθεί, θα εντοπισθεί ο νεκρός και θα δούμε το φύλο, το ύψος, την ηλικία του. Επίσης τι κτερίσματα είχε και τι μαρτυρούν. Ακόμα καλύτερα αν έχει επιγραφή σε ποιον ανήκει.

Αν έχει συληθεί, υπάρχει περίπτωση μαζί με τη λάρνακα ή το αγγείο να λείπουν και τα οστά. Και πάλι κάτι θα έχουν αφήσει πίσω τους οι τυμβωρύχοι, που θα δώσει τη δική του «μαρτυρία» αλλά ουδείς ξέρει πόσα σημαντικά θα λείπουν σε αυτή την περίπτωση. Για να γίνουν πάντως όλα αυτά, χρειάζεται χρόνος και τα συγκεκριμένα βήματα που προαναφέρθηκαν. Καθότι, το κληρονομικό χάρισμα δεν έχει μέχρι σήμερα δοθεί σε αρχαιολόγο.

Ακόμα όμως και αν όλα πάνε κατ' ευχήν, ο τάφος του Αλέξανδρου δεν θα βρεθεί. Διότι, όπως ρητά αναφέρεται στις αρχαίες πηγές, ήταν στην Αλεξάνδρεια. Σε περίπτωση που είχε μεταφερθεί κρυφά στην Ελλάδα- αδύνατον αφού τον προσκύνησαν Ρωμαίοι αυτοκράτορες, αλλά λέμε- δεν θα είχε πάει στην Αμφίπολη, όπου είχε δύναμη ο εχθρός των Τημενιδών Κάσσανδρος, ο οποίος αφού τους δολοφόνησε όλους, βασίλεψε στον θρόνο τους.

Ας μη μείνουμε όμως μονάχα στον αφρό των ημερών. Σκεφτείτε λίγο την τραγική ειρωνεία. Δύο πολύ μεγάλοι βασιλείς είχαν κάποτε όλο τον κόσμο στα χέρια τους. Ο Δαρείος και ο Αλέξανδρος. Μέσα σε ένδεκα χρόνια χάθηκαν όχι μόνο οι ίδιοι, παρά και οι οικογένειές τους, και οι οίκοι τους. Αλλά αυτό δεν το προσέξαμε ποτέ στο μάθημα της Ιστορίας...

Πηγή: ractalart.gr